

De les conferències en destaquem la d'Eco, «Principis de l'anàlisi textual» i la de Linda Waugh (Ithaca), «Estructura del llenguatge», que va fer una fèrtil i fructífera definició de la «Forma», al camp lingüístico-semiòtic, a partir de recents estudis sobre el cervell que permeten concloure a Waugh que les diferents formes fòniques del llenguatge sols poden ser explicades des d'una perspectiva que lligui sempre la forma a la seva funció semiòtica.

CONGRÉS DE SEMIÒTICA TEATRAL A COSENZA

Francesc Burguet

Del dia 13 al 16 del mes de setembre de 1979 s'ha celebrat un congrés de Semiòtica Teatral a la Universitat de la Calàbria (Cosenza-Itàlia) organitzat pel seu Departament de Filologia. Sota el títol Convegno di studi: Testo, Comunicazione e spettacolo. Il doppio teatrale el congrés presentava dues direccions, una de genèrica, que agafava proposicions diverses d'anàlisi teatral, com a text i com a espectacle, i una altra de concreta, emmarcada sota el concepte de il doppio teatrale. Al llarg del primer dia es van presentar deu comunicacions: Segre, conceptualització i diferenciació del discurs narratològic i teatral; Serpieri, la retòrica al teatre; Larivaille, la lògica del discurs teatral; Rutelli, estatut dialògic i retroacció al text dramàtic; Jansen, l'element «escena» al text dramàtic; Ruffini, Significar/Comunicar: la in-comunicació teatral; De Marinis, l'anàlisi textual de l'espectacle; Guarino, l'arqueologia del teatre: problemes de reconstrucció de l'espectacle... En definitiva es va constatar la dificultat de l'anàlisi de l'espectacle actual ja que les comunicacions o bé sols acaraven l'anàlisi del text o

bé dels espectacles que ja no existeixen, cosa que proposava una arqueologia del teatre. La jornada dedicada al doppio teatrale fou molt irregular i poc preparada, a més de certs vicis d'erudició i d'història-biografia comesos per alguns dels ponents, no obstant cal destacar les intervencions de Grande, «La màquina teatral com a tecnologia de la simulació», Ubersfeld, «El doble i les seves transformacions dins l'Amphitryon de Molière», Brusegan, «El doble alliberador o l'ambivalència del desig al Jeu de la Feuillée»... També volem destacar la comunicació no anunciada de Patrice Pavis, Pour une esthétique de la reception théâtrale i la de Patrizia Magli, La seducció en l'expressió corporal.

Finalment, cal dir que en aquest congrés va acabar de quallar la creació d'una associació internacional de semiòtica teatral amb els propòsits de facilitar informació, intercanvi de materials, organització de taules rodones, etc.